Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1893. Wydano i rozesłano dnia 25. Stycznia 1893. **Część I.**

Nr. 1.

U s t a w a

z dnia 21. Grudnia 1892 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 10.000 zł. w. a.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach zezwala się zaciągnąć imieniem powiatu przemyślańskiego w jednym z krajowych zakładów kredytowych pożyczkę w sumie 10.000 zł. w a.

Art. II.

Pożyczka ta użytą być ma na pokrycie ceny kupna realności dla Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Mürzsteg, dnia 21. Grudnia 1892.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 2.

Instrukcya

c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 31. Grudnia 1892, L. 20196, co do użycia dochodów z grzywien za nieposyłanie dzieci do szkoły na zaopatrzenie ubogich uczniów w odzież i przybory szkolne — wydana na podstawie art. 22. ustawy z dnia 9. Czerwca 1892, Dz. u. kr. Nr. 42.

§. 1.

Grzywny ściągane za opieszałość w posyłaniu dzieci do szkoły a wpływające w myśl art. 15. ustawy z dnia 2. Lutego 1885, Dz. u. kr. Nr. 29 do funduszu szkolnego miejscowego, mogą być użyte na zaopatrzenie ubogich uczniów w odzież i najniezbędniejsze przybory szkolne tylko wtedy, jeżeli Rada szkolna miejscowa w tym względzie poweźmie uchwałę a Rada szkolna okręgowa na to zezwoli.

§ 2.

W czasie feryi szkolnych każdego roku zażąda Rada szkolna okręgowa od c. k. urzędu podatkowego szczegółowego wykazu ściągniętych w ciągu ubiegłego roku szkolnego grzywien z każdej z tych gmin, co do których użycie grzywien na cel powyższy zostało uchwalone, na podstawie tego wykazu postanowi, jaka kwota ze ściągniętych grzywien ma być użytą na zakupno odzieży i przyborów dla ubogiej dziatwy szkolnej każdej gminy i zawiadomi o tem właściwe Rady szkolne miejscowe.

§. 3.

Z początkiem roku szkolnego uchwala Rada szkolna miejscowa o potrzebie zaopatrzenia ubogich uczniów w granicach przyzwolonego funduszu, — sporządza po wysłuchaniu wniosków grona nauczycielskiego względnie zarządu szkoły i zasięgnąwszy opinii zwierzchności gminnej wykaz najuboższych uczniów z każdej gminy, uwidoczniając w nim, jakiej odzieży lub przyborów szkolnych każdy z nich potrzebuje, przyczem uwzględniać należy w pierwszym rzędzie uczniów biednych, odznaczających się pilnością i wzorowem zachowaniem.

§. 4.

Powziętą uchwałę wraz z wykazem obdzielić się mających uczniów oraz wnioskami zarządu szkoły przedłoży Rada szkolna miejscowa najpóźniej do końca września Radzie szkolnej okręgowej, która po sprawdzeniu wykazu zaasygnuje przyzwoloną kwotę Radzie szkolnej miejscowej na ręce Przewodniczącego za kwitem urzędowym, przez Przewodniczącego Rady szkolnej okręgowej koramizowanym.

§. 5.

Zakupnem odzieży i przyborów szkolnych zająć się ma Przewodniczący Rady szkolnej miejscowej zasiągnąwszy opinii członków Rady szkolnej miejscowej i naczelnika gminy.

Obdzielanie biednych uczniów odzieżą i przyborami szkolnemi uskuteczni Przewodniczący Rady szkolnej miejscowej także o ile to możliwe, w obecności wyż wymienionych osób, a kierownik szkoły utrzymywać będzie w ewidencyi wykaz obdzielonych uczniów dla kontroli i użytku przy powtórnem obdzieleniu.

§. 6.

Z użycia asygnowanej kwoty przedłożyć ma Rada szkolna miejscowa c. k. Radzie szkolnej okręgowej w oznaczonym przez nią terminie udokumentowany rachunek, dołączając imienny spis obdzielonych uczniów z wyszczególnieniem odzieży i przyborów szkolnych, któremi zostali obdarzeni.

Rachunek ten ma być przed przedłożeniem Radzie szkolnej okręgowej wyłożony przez 8 dni w urzędzie gminnym do publicznego przejrzenia.

§. 7.

Wyjątkowo może Rada szkolna okręgowa czynność zakupienia i rozdzielenia odzieży i przyborów szkolnych między ubogich uczniów poruczyć swemu delegatowi, który z użycia zaasygnowanej mu kwoty złoży rachunek bezpośrednio Radzie szkolnej okręgowej, dołączając szczegółowy wykaz obdarzonych uczniów.

Odpis tego wykazu przesłany być ma Radzie szkolnej miejscowej do przechowania.

Nr. 3.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Stycznia 1893, l. 107416/92.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5. Grudnia 1892, najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na rzecz utrzymania drogi gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej ustawy, nadaje się prawo do pobierania myta:

Na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej, na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie w Rudniku, Groblach i w Jeżowem uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej. Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1) Myto drogowe na stacyi pod Rudnikiem:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2) Myto mostowe na stacyi przy moście Nr. 1 na granicy gmin Jeżowego i Grobel:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^{1}/_{2}$ (pół) ct.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich w Rudniku, Groblach i Jeżowem, wolni są od opłaty myta tylko w terytoryum swojej miejscowości.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Lwów, dnia 6. Stycznia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 4.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Stycznia 1893, L. 107.416|92.

Jego Ces i Król. Apostolska Mość, raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5. Grudnia 1892, najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych:

1) Gminie w Sielcu od mostu na rzece Racie;

2) Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Switarzowie od mostu na rzece Świtarzówce;

3) Gminie w Dobrowlanach od przewozu przez rzekę Łomnicę;

4) Obszarowi dworskiemu w Zazulińcach od przewozu przez rzekę Dniestr.

Art. I.

Na przeciąg. lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem, a mianowicie:

1.

Gminie w Sielcu, powiatu Sokalskiego, od mostu na rzece Racie.

2.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Świtarzowie, powiatu Sokalskiego, od mostu na rzece Świtarzówce. Od każdego z tych dwóch myt pobierać należy opłaty według następującej taryfy:

1) przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.;

2) Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Świtarzowie, oraz probostwo obrz. gr. kat. w Steniatynie, wolni być mają od opłaty myta mostowego na rzece Świtarzówce.

3.

Gminie w Dobrowlanach, powiatu Kałuskiego, od przewozu przez rzekę Łomnicę, według następującej taryfy:

a) Od jednej osoby pieszej lub jadącej, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki $2^1/_2$ (dwa i pół) ct.;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Mieszkańcy gminy w Dobrowlanach wolni są od opłaty myta.

4.

Obszarowi dworskiemu w Zazulińcach, powiatu Zaleszczyckiego, od przewozu przez rzekę Dniestr, według następującej taryfy:

a) Od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze powyższych opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o zniżeniu tejże.

Lwów, dnia 6. Stycznia 1893.

Badeni w. r.

Nr. 5.

O b w i e s z c z e n i e

c k. Namiestnictwa z dnia 6. Stycznia 1893, L. 107.416|92.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z d. 5. Grudnia 1892, najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1) Radzie powiatowej w Sanoku, na drodze powiatowej Rymanów-Haczów;

2) Radzie powiatowej w Rudkach, na drodze powiatowej Komarniańsko-Grodeckiej;

3) Radzie powiatowej w Kolbuszowej, na drodze powiatowej Kolbuszowsko Majdańskiej;

4) Radzie powiatowej w Nisku, od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem.

Art. I.

Radom powiatowym w Sanoku, Rudkach, Kolbuszowej i Nisku, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1.

Radzie powiatowej w Sanoku, prawo do pobierania myta od mostu na drodze powiatowej Rymanów-Haczów w Ładzinie.

2.

Radzie powiatowej w Rudkach, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Komarniańsko-Grodeckiej.

Przy każdem z tych dwóch myt pobierać należy opłaty według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie, do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

3.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej, prawo do pobierania myta od mostu na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej w Dubasie według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie, do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

4.

Radzie powiatowej w Nisku, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct;

d) od każdej osoby czy to idącej, czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu $1/2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Lwów, dnia 6. Stycznia 1893.

Badeni w. r.